wad, ja on jutlus mõda, siis on rättiko sidduminne, mûtsi wõtminne, tikkuminne ja tungiminne, et sa mõnni kord paelust piitsa teeks ja rahho koias sellega rahho sadaks. Se peab siis ristirahwa Jummala tenistus ollema! Tead kûl, tahhaksin ma jutto wennitada, siis olleks meil sest mõnda kõnnelda, agga se ei mahhuks ennam Kalendrisse. Ma tulletan agga mele ja annan head nõu: sago meie ramato lûggeminne ja kirriko käiminne uel aastal ka ueks. Luggegem, mis meie heaks ja õppetuseks kirjutakse, hole ja mõistusega, et targemaks same, ja kui kirrikus käime, siis tehkem sedda kui ristiinimessed. Olgo sest kûl.

Nenda paljo tahtsin lõppetuseks weel nimmetada: Kui sa mõistlik ja terrane mees olled ning sul sedda jõudo on, siis ärra ella mitte kottis, waid anna „Postimehhele" jubba enne Jõulo käsko, et igga näddala sulle uut õppetust ja usi sõnnumid toob. Ta on Eesti Postimees ja peab 1 rubla 35 koppiko eest ilma pallumatta tullema. Peale sedda, nenda paljo kui minna tedda tunnen, pûab ta keigest hingest omma sugguwendade kasuks ja rõmuks omma pauna kanda. Kui sa siis tähhelepannes omma 50 näddalat temma sõnnumid olled luggenud, ei ussu ma mitte, et sul teise kordse tellimisse peale minno meletulletust ennam tarwis on. Katsu ommeti kord! Ma sowin head õnne.

Kolm santi ja kolm sõbra.

1) Kolm santi. Tullid kord kolm santi rikka mehhe ukse ette ja palluśid andid. „Ma tahhan neid katsuda", ütles rikkas mees. „Ühhele annan ma paljo, teisele parrajalt, kolmat jättan ûsna ilma. Saab nähhä, kas esimenne tännada, teine rahhul olla ja kolmas palluda mõistab." No teggi nenda. Agga mis sündis? Esimenne unnustas tänno anda ja panni rõmoga minnema; teine põris nurrisedes ümber, et temmale wähhem antud, kui esimesele, kelleşt temma ommeti paljo parrem olla; agga kol-